

En pingstdagspredikan

Ekumenisk gudstjänst, Stora Torget, Borås, 24 maj 2015, Micael Nilsson, pastor, Korskyrkan

Apg 2:1-12: "När pingstdagen kom var de alla församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

I Jerusalem bodde fromma judar från alla länder under himlen. När dånets ljud samlades hela skaran, och förvirringen blev stor när var och en hörde just sitt språk talas. Utom sig av förvåning sade de: "Men är de inte galileer allesammans, dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål talas? Vi är parther, meder, elamiter, vi kommer från Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, från Pontos och Asien, från Frygien och Pamfylie, från Egypten och trakten kring Kyrene i Libyen, vi har kommit hit från Rom, både judar och proselyter, vi är kreten-sare och araber - ändå hör vi dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar." I sin häpnad visste ingen vad han skulle tro, och de frågade varandra: "Vad betyder detta?"

Detta är berättelsen om pingstdagen. De första kristna är församlade. Jesus har gjort sin himmelfärd. Men innan har han sagt åt dem att vänta. Fast... på vad? Jo, på att Gud skulle sända sin Ande till dem.

Vilken märklig väntan det måste ha varit. De församlade visste ju inte vad de väntade på. Guds Ande skulle komma. Men hur skulle de gå till? Jag undrar hur de föreställde sig det. Hur var det att vänta de där tio dagarna mellan Jesu himmelfärd och pingst?

Och så händer det. Guds Ande kommer. Jag vet inte vad de förväntade sig, men kanske ändå inte detta. Först ett dån. Och så eldslågor. Och dessutom ett nytt språk. Det blir kaos i Jerusalem. Jag läser: "I sin häpnad visste ingen vad han skulle tro, och de frågade varandra: 'Vad betyder detta?'" Låt oss hålla kvar den frågan. Vad är det som händer i staden Jerusalem denna pingst-dag? Vad är egentligen meningen med alltihop? "Vad betyder detta?"

De tre stora kristna högtiderna är en slags treklang, tre toner i ett och samma ackord. Julen är påtaglig. Barnet i krubban är tydligt. Liksom budskapet att Gud är med oss. Och påsken är tydlig. Jesus dör på ett kors. Guds son dör för oss, och t.o.m. istället för oss. Men vad handlar egentligen pingsten om? Vi talar om "hänryckningens tid". Vi verkar inte få tag på själva saken.

Fast pingsten har ett viktigt budskap. Den är så viktigt att den gamle ryske patriarken, Serafim av Sarov, som betydde så mycket för det ryska folket för 200 år sedan, säger att detta att förvärva den helige Ande är själva meningen med livet. Så låt mig därför ge dig fem enkla påståenden om vad pingsten handlar om.

Först: Pingsten handlar om att Gud kommer till oss

För i Bibeln är det Gud, och inte du som är den store sökaren. Gud kommer till de första människa skorna i lustgården, i tidens gryning. Gud kommer till oss genom barnet i Betlehem. Och här, denna dag, kommer Gud till oss igen, genom den helige Ande.

Detta är vårt hopp. För hur skulle vi kunna komma till Gud? Hur skulle du och jag kunna veta vem Gud är eller var Gud finns? Om Gud lekte kurragömma med oss bland stjärnor och galaxer vore allt hopplöst. Vi skulle inte veta vem vi skulle söka, var... eller ens hur. Men här är hoppet: Om vi nu inte själva kan finna Gud kan vi ändå alla låta oss bli funna av Gud. För Gud bedriver uppsökande verksamhet.

Någonstans vet vi nog också att det är så. Vi vet att det funnits erfarenheter och tider där någon sökt oss. Vi har känt hur det dragit i vårt inre när vi längtat. Vi har känt oro över vår ensamhet eller maktlöshet inför livets skörhet. Vi har rent av tyckt oss ana någon annans ögon i det lilla barnets blick. Och så säger Bibeln att det är. Gud söker oss.

Hur utmanar det oss?

Jag vill svara: Om det är sant att Gud knackar på min dörr så utmanas jag att våga öppna dörren.

För det andra handlar pingsten om kyrkan

Guds Ande kom till individer. Det är sant. Det sägs att den där elden fördelade sig på "var och en". Men det är också sant att Guds Ande kom till en gemenskap. Upplevelsen av Gud var gemensam och ledde till att människor började leva med - och för - varandra. Och så har, alltsedan dess, kyrkan haft en central roll i Guds tanke med världen.

Visst kunde Gud ha kommit till enskilda individer. Det sker också, hela tiden. Men när Gud den här dagen väljer att ge sin Ande till människor som ber tillsammans så finns det ett budskap i det. Guds Ande sammanför människor. De ska predika evangeliet. Men de ska också leva ut evangeliet i gemenskap med varandra.

Filosofen Friedrich Niezsches ord om att han kanske skulle ha trott på en försonare om de kristna sett mer försonade ut rör vid en trasig verklighet. Kyrkan måste vara ett med sitt budskap. Och hennes budskap är ett budskap om försoning.

Det utmanar oss förstås att själva bli en del av kyrkan. Liksom det utmanar oss att söka varandra över alla traditions- och samfundsgränser, för att visa att försoning och enhet är möjlig när Gud får sin rätta plats i gemenskapen.

För det tredje handlar pingsten om alla människor

Kommer du ihåg? Plötsligt börjar de troende tala alla möjliga språk. Detta är ett under, för de talar språk de egentligen inte kan.

Först av allt är detta ett tecken på att Gud vill att evangeliet ska nå till alla folk. "Jesus för världen givit sitt liv..." För det andra bär detta ett budskap om hur Gud vill att det ska vara i kyrkan. Kyrkan måste vara en gemenskap som bryter ner barriärer och som överträder gränser.

De senaste åren har gamla svenska kyrkor fått tagit emot många nya invandrande vänner. D.v.s. våra kyrkor har upplevt något som liknar pingstdagens under. Vi har börjat tala många språk. Och det har gjort oss så oerhört mycket rikare. Så tack! Tack till alla er som kommit till oss och valt att bli en del av kyrkan i vårt land och som gjort den så mycket färgstarkare och mer intressant. För kyrkans gemenskap är en gemenskap där alla språk, alla raser och alla kulturer måste få plats. Detta är Guds starka ja till mångfald och Guds lika starka nej till enfald.

Och det utmanar oss

Budskapet om Jesus måste predikas på alla jordens språk, och kyrkan måste få byggas upp i all sin rikedom. För tänk om kyrkans gemenskap kunde få vara vad den är tänkt att vara, en gemenskap för alla slags människor, förenade i kärleken från Gud. Vilken utmanande tanke!

Mitt fjärde svar på vad pingsten betyder väcker till eftertanke, åtminstone i mitt liv. **Ett av de stora budskapen i pingstdagens händelser är nämligen att Gud vill använda oss.**

När allt detta sker, denna förunderliga dag i Jerusalem, blir förvirringen stor. Då tar lärjungen Petrus fram profeten Joels bok. Joel levde många hundra år tidigare, men Gud lät honom se vad som skulle komma att hända just den här dagen. Han skriver, Apg 2:17-18: "det skall ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag utgjuter min ande över alla människor. Era söner och döttrar skall profetera, era unga män skall se syner och era gamla män ha drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min ande, och de skall profetera."

Så säger Gud: - Det ska komma en tid då jag ska ge min Ande till alla som tror på mig, oavsett ålder, oavsett kön och oavsett social status. Den som tror på mig ska få min kraft. Det finns nämligen inte någon som jag inte vill använda.

Visst utmanas vi, djupt, av detta?

Var är du idag? Vad brottas du med? Vilka begränsningar har du? Vilken skam drar du omkring på? Och ändå säger Gud: - Jag väljer dig!

Minns du skolgården och fotbollsmatchen. Minns du när det var dags att välja lag. Vem valde dig? Valdes du tidigt eller sent? Stod du kanske t.o.m. i gruppen ingen valde? Men Gud säger: - Jag väljer dig. Kanske svarar du: - Det går inte. Jag kan inte. Och Gud ska svara: - Var lugn! Jag vet vem då är. Om du bara lägger ditt liv i mina händer ska jag ta hand om allt.

Att ge sig själv till Gud är en stor sak, men det är faktiskt inte största. För större ändå är mitt sista svar på vad pingsten betyder. Lyssna:

Pingsten handlar om att Gud vill ge sig själv till oss

Bibeln säger att vi alla har tappat bort något. Den säger att vi har syndat och förlorat Guds härlighet. Dessa svåra ord betyder att vi tappat bort Gud själv. Men här, denna dag i Jerusalem, händer någonting fantastiskt. Denna dag får vi tillbaka det vi förlorat. 1 Kor 6:19: "Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den heliga anden, som ni har inom er och som ni har fått från Gud?", skriver Paulus.

Märkliga tanke! Har du tagit emot Jesus Kristus som din Herre och Frälsare så säger Paulus att Gud bor i ditt inre. I denna stund. I detta vibrerande nu. Och det förändrar allt. För även om du är svag så är Gud stark. Även om du är liten och rädd så har Gud makt.

Pingstdagens budskap är alltså att du inte längre behöver vara tom. Gud kommer för att finnas i ditt liv. Det var därför den gamle Serafim av Sarov sa att det är livets mening att få ta emot den helige Ande. För att ta emot Guds Ande är att ta emot Gud i sitt liv och att bli hel igen.

Och visst utmanar det oss att idag be om att pingstdagens under ska få återupprepas i vårt eget inre.

Nu sammanfattar jag: Pingsten har många fantastiska budskap. Gud kommer till oss. Gud för oss samman i en underbar mångfald. Gud vill använda varje människa. Du får vara med. Men störst av allt, för vad kunde vara större än detta: Gud kommer för att få ta sin boning i ditt liv. Amen